

Holboca (pronunțat și *Hulboca*): numele unui iaz și al unui sat în rn. Iași (MDGR III, p. 750) < ucr. *глубока* (Hrinčenko, s. v. *глубокий*). Pe hartă sub nr. 33.

Holoje (pronunțat *Holoie*): nume topic pe moșia satului Lelești în rn. Dej. După I. Kniezsa provine din ucr. *holoje* «pleșuv»⁴⁹. Forma literară e *зале* (*місце*)⁵⁰. Pe hartă sub nr. 62.

Hordou: numele vechi al satului Coșbuc, rn. Năsăud. În documente apare — sub forma actuală — începînd cu anul 1523 < v. ucr. **Hordou* < numele de pers. **Горд* (cf. numele de pers. *Гордій*) + sufixul v. ucr. *-ou* (forma literară *-ie*, pronunțat *-iy*)⁵¹. E de presupus că graiul ucrainean de pe Valea Sălăuței nu prezenta încă, înainte de dispariția lui prin secolul al XVI-lea, trecerea lui *o* din silaba închisă la diferite vocale cu timbru mai închis sau palatal (*o*, *u*, *ы*, *ü*, în limba literară *i*). Astfel sufixul *-ov* era încă rostit *-ou*, nu *-oy*, *uy*, *-üy*, *-iy* ca în graiurile ucrainene actuale⁵². Pe hartă sub nr. 56.

Horincea, *Valea Horincea*: afluent al Prutului, rn. Berești, reg. Galați. Apare în documente la 1436 sub forma *на Хоринчи* (C o s t. I, p. 488). La baza acestui toponimic stă un nume de persoană derivat din radicalul *gor-*, cf. ucr. *горіти* «a arde», *гіркий* «amar; nefericit, nenorocit, amarnic», *горість* «amărăciune» etc.⁵³. Din același radical sînt derivate și toponimicele *cehe Hofin*, *Hofině Ves*, precum și toponimicul ucrainean *Гориславичі*⁵⁴. După pîriul *Horincea* a fost numită o plasă în fostul județ Covurlui, atestată în documente la 1528: *оу Болости Хоринчон*⁵⁵. Pe hartă sub nr. 14 și 13.

Horodiste (pronunțat *Horodiște*): nume topic pe moșia satului Rus în rn. Dej < ucr. *городище* «loc unde a fost odinioară o cetate»⁵⁶. Pe hartă sub nr. 61.

Horodiștea: nume de sate în raioanele Darabani, Hîrlău și Piatra Neamț⁵⁷. Pe hartă sub nr. 44, 35, 27 bis.

Horodnic(ul): numele unui pîriu — afluent al pîriului Saha ce se varsă în riul Suceava — după care au fost numite satele *Horodnicul de Jos* și *Horodnicul de Sus*, precum și mănăstirea *Horodnic*⁵⁸. În documente apare la 1439 sub forma *на Городникъ* (C o s t. II, p. 46). La bază a stat adjectivul *городний*, derivat de la substantivul *город* «grădină» ((Hrinčenko, s. v.). La început s-a zis *городний (потік)* «(pîriul, valea) cu grădini, al (a) grădinilor»; apoi

⁴⁹ Kniezsa, p. 121, nota 5.

⁵⁰ Privitor la formele necontractate ale adjectivului în diferite graiuri ucrainene, vezi Ф. Т. Жилко, *Нариси з діалектології української мови*, Kiev, 1955, p. 113. Cf. mai sus toponimicul *Dolhaia*.

⁵¹ N. Drăganu (*Toponimie și istorie*, Cluj, 1928, p. 49 urm.) explică toponimicul *Hordou* ca fiind maghiarul *erdő-óvó* «pădurar» trecut prin filieră slavă.

⁵² Privitor la reflexele lui *o* din silabă închisă în diferitele graiuri ucrainene vezi Жилко, *Нариси з діалектології української мови*, p. 92, 117. Cf. mai sus nota 22.

⁵³ SGL, IV, p. 65, nota 8.

⁵⁴ Miklosich, p. 143 [27]. Acad. Iorgu Iordan (*Nume de loc.*, p. 20) așază la baza acestui toponimic apelativul sl. *gora* (ucr. *hora*).

⁵⁵ M. Costăchescu, *Documente moldovenești de la Ștefan cel Mare*, Iași, 1933, p. 29.

⁵⁶ Kniezsa, p. 121, nota 5. În ucraineană literară *городище* are sensul de «veche cetate de pămînt» (Hrinčenko, s. v.). Dicționarul lui Zelechowski dă însă sensul de «locul unde a fost o cetate».

⁵⁷ Iordan, *Nume de loc.*, p. 64; *Contributions onomastiques*, p. 19.

⁵⁸ E. m. Grigorevitz, *Dicționarul geografic al Bucovinei*, București, 1908, p. 111.